

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku J. Ł. z dnia 15 stycznia 2016 r. odmówił prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury. Jako podstawę prawną wskazano art. 108 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. oraz art. 26 w/w ustawy w myśl, którego emerytura powiększa się wyłącznie tylko o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. Decyzją z dnia 08 sierpnia 2014 r. obliczono wnioskodawcy prawo do emerytury w oparciu o art. 26 w/w ustawy, stąd brak jest możliwości ponownego przeliczenia emerytury poprzez doliczenie nieuwzględnionych okresów ubezpieczenia po przyznaniu świadczenia / decyzja – k. 57 akt ZUS/.

W dniu 22 lutego 2016 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji. Wskazał, że od 08 sierpnia 2014 r. upłynął dłuższy okres czasu niż 1 rok kalendarzowy. Cały rok 2014 – 2015 wnioskodawca pracował i niezbędne zaświadczenie złożył do Oddziału ZUS w K. /odwołanie k. 2/.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał argumentację zawartą w decyzji z dnia 10 lutego 2016 r. / odpowiedź na odwołanie - k. 3/.

Na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2016 r. wnioskodawca poparł odwołanie a pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania / stanowisko wnioskodawcy i pełnomocnika ZUS e- protokół rozprawy z dnia 23 sierpnia 2016 r. 00:02:17 – 00:04:22 – płyta CD –k.14/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ł. urodził się w dniu (...) / bezsporne/.

W dniu 12 marca 2009 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę / wniosek k. 1 – 5 akt - ZUS/

W dniu 8 sierpnia 2014 r. przyznano wnioskodawcy emeryturę na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. od dnia 5 marca 2009 r. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiła kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji składki (97648,57 zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (445364,44 zł). Tak ustaloną podstawę (97648,57 zł + 445364,44 zł) podzielono przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (202,70 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy wyniosła 2678,90 zł / decyzja k.35 - akt ZUS/.

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku J. Ł. z dnia 13 stycznia 2015 r. przeliczył emeryturę od 01 stycznia 2015 r. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek / decyzja k.52 – akt ZUS/.

We wniosku złożonym w dniu 15 stycznia 2016 r. wnioskodawca wniósł o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Z tytułu zatrudnienia w Urzędzie Gminy K. jako Kierownik Referatu K. – Inwestycyjnego i Ochrony (...) w wymiarze 7/10 etatu w 2015 r. osiągnął przychód brutto w łącznej wysokości 41 184,44 zł. We wniosku wypełnił jedynie część I, II, III, IV /wniosek k. 54 - akt ZUS i załącznik pismo urzędu gminy k.56 – akt ZUS/.

Decyzją z dnia 10 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury za brak możliwości doliczenia dotychczas nieuwzględnionych okresów ubezpieczenia

wobec przyznania emerytury w oparciu o art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. / decyzja z dnia 10 lutego 2016 r k.57- akt ZUS/

W dniu 25 lutego 2016 r. wnioskodawca złożył ponowny wniosek o ustalenie wysokości świadczenia na którym wypełnił część I, II, III, IV, V / wniosek k.58 – 59 akt ZUS/.

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 r. przeliczono wnioskodawcy emeryturę od 01 lutego 2016 r. tj., od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek / decyzja z dnia 26 lutego 2016 r. k. 61 – akt ZUS/

Opisany powyżej stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił głównie w oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego i załączone do akt sprawy, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 27 1. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;

2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

2. Wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat.

3. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie:

1) do dnia 31 grudnia 1947 r. wynosi co najmniej 65 lat;

2) od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia 31 marca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 1 miesiąc;

3) od dnia 1 kwietnia 1948 r. do dnia 30 czerwca 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 2 miesiące;

4) od dnia 1 lipca 1948 r. do dnia 30 września 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące;

5) od dnia 1 października 1948 r. do dnia 31 grudnia 1948 r. wynosi co najmniej 65 lat i 4 miesiące.

Zgodnie z art. 55 w/w ustawy ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

informacje o jednostce

Stosownie zaś do art. 26 ust. 1 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach /ust. 2 art. 26/. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach /ust. 3 art. 26/.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 (to jest ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.) stanowi kwota składek na ubezpieczenie

emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Na mocy art. 108 ust. 1 jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

W myśl ust. 2 art. 108 emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Ust. 4 stanowi, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

Z kolei w myśl ust. 3 art. 108 ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

Wnioskodawca w dniu 15 stycznia 2016 r. złożył wniosek o przeliczenie emerytury a zatem przesłanka dotycząca terminu złożenia kolejnego wniosku o ustalenie wysokości świadczenia została przez wnioskodawcę spełniona. Jednakże emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury niezależnie od stażu pracy wnioskodawcy. A tym samym złożony w dniu 15 stycznia 2016 r. przedmiotowy wniosek J. Ł. nie odnosił się do emerytury ustalonej w oparciu o art. 26. Do takich emerytur odnosi się bowiem wyłącznie część V a nie IV formularza wniosku, której to wnioskodawca nie wypełnił. Nie złożył zatem wniosku możliwego do uwzględnienia przy przyznaniu mu emerytury kapitałowej. Dopiero ponowny wniosek obejmujący część V formularza był możliwy do uwzględnienia gdyż odnosił się do emerytury określonej na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r.

W ocenie Sądu fakt, że wnioskodawca nieprawidłowo złożył wniosek nie może być okolicznością obciążającą w swoim rozstrzygnięciu organ rentowy gdyż jest to okoliczność, która nie mogła skutkować wydaniem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych innej decyzji.

W konsekwencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 Sąd Okręgowy odwołanie oddalił.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.